

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

VII Tertullianus insup[er] in libro de Monogamia sic laicis opprobat[ur],
q[uod] se pares facerent sacerdotibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutheꝝ.

III.

que uocat sacerdotes.

¶ Ambrosius quoqꝫ sup epistolā ad Timotheū sic ait. Post eꝫm tamen diaconatus ordinationē subiecit. Quare Nisi qꝫ episcopi & presbyteri una ordinatio est uterqꝫ em̄ sacerdos est. Sed Ep̄us primus est, ut omnis ep̄us presbyter sit: nō tamen omnis presbyter ep̄us. hic em̄ ep̄us est qui inter presbyter & presbyteros primus est. Deniqꝫ Timotheū presbyter ordinatū significat, sed quia ante se alter non habebat, ep̄us erat. Hæc ille. Idē etiā de sacerdotali dignitate librū ædidit peculiarem.

III

¶ Hillarius itē aduersus Constantiū Cæsarē, sacerdotum meminit, inquiēs. Et tu Paulinū beatæ passionis uirū blandimento sollicitatū relegasti, & ecclesiā sanctā Treuerorū tali sa cerdote spoliasti. Edictis fidē terruisti, ipsum usqꝫ ad mortem Paulinum, demutasti exiliis & fatigasti, extra christianū quoqꝫ nomē regalasti, ne panē aut de horreo tuo sumeret, aut de montanæ maximillæqꝫ antro prophanatū expectaret. Mediolanēsem p̄fissimā plæbē, quā tu furore terroris tui turbasti, tribuni tui adierūt sancta sanctorū, & uiā sibi omni p̄ populū crudelitate infestatio pandentes protraxerūt de altario sacerdotes. Hæc Hillarius

III

¶ Arnobius etiā in psalmū octauū sic ait. Hæretici sunt qꝫ quasi ferē in sylua legis latebrā fouent, ut ex occulto lædant Hæretici dis conciliū tauroꝝ inter uaccas populoꝝ. Lædere em̄ studēt sa cunctur feræ cerdotū cōcilia, qꝫ hoc loco tauri nominātur apti altario inter Sacerdotum uaccas, id est, inter plebes surdas & ignaras agētes. Hæc ille.

V

¶ Accedit & illis Cyprianus ad Florentiū Pupianū scribens. Itaqꝫ qui Christo nō credit sacerdotē faciēti, postea credere incipiet sacerdotē uindicāti. Quanqꝫ sciam omnia ridicula & uisiones ineptas quibusdā uideri, sed utiqꝫ illis qui malū contra sacerdotes credere qꝫ sacerdoti. Hæc ille.

VI

¶ Tertullianus insup in libro de Monogamia sic laicis op̄ probrat, qꝫ se pares facerent sacerdotibus. Quū extollimur & inflamur (inquit) aduersus cleꝝ, tunc unū omnes sumus, tunc omnes sacerdotes sumus, qui sacerdotes nos deo & patri fecit. Apo. 10. Nō oēs catholici sunt sacerdotibꝫ. Quū ad peregrinationē disciplinæ sacerdotalis prouocamur deponimus infulas, & impares sumus. Ecce uides & hui⁹ tē⁹ dotes, poribus fuit sacerdotū usus. Et qꝫ alibi dicat autoritatē ec,

VII

A 3

CONGRESSVS PRIMVS

clesiae cōstituisse differentiā inter ordinē & plebē, subdit tamē honorem illum per ordinis confessum esse sanctificatū a deo. Sed hactenus pro latinis, iam quid Græci de sacerdotio sen̄ serint, auscultemus. Inter quos primus occurrit Damascenus qui in libello de purgatorio recenset ad hūc modū. Nō em̄ te mere in ecclesia dei a sapientissimis suis discipulis sancita sunt hæc & tradita, ut sacerdos in tremēdis mysterijs preces faciat pro fidelibus defunctis. Hæc Damascenus.

VIII.

Græcorū sīnīae
subīciuntur

Pro fidelibus
orandum

Sacerdotij di-
gnitas nō est
mercāda p̄cio

Sacerdotū of-
ficia & condi-
tiones

I. Timo. 3
IX

Electio qualis
ter fieri

¶ Gennadius itē Constantinopolitanæ urbis ep̄ūs in eplā ad totū orbem missa, quū interpretatur uerba Christi, uidelicet gratis accepistis gratis date, subdit. Simplex & manifestus mandati huius sermo est. Nihil hic ambiguū, nihil hic su- pra captum nostrum, nulla hic opus sophistica enarratione. A me (inquit) accepistis sacerdotij dignitatē, pro qua si uel pat- uum uel magnū quid dependistis, si hæc uendita est a me, uæ nundate & uos eam alijs. Hæc ille.

¶ Ad hæc Cyrillus supra Leuiticū ita scribēs. Vult ergo sermo diuinus, sobrios esse dñi sacerdotes, utpote qui acceden tes ad altare dei, orare pro populo debeāt, & pro alienis interuenire delictis, qui portionē in terra nō habeant, sed ipse dñs portio eoꝝ sit. Et paulo post, vult ergo istos qbus dñs portio est, sobrios esse, ieunios, uigilātes in omni tpe, maxime aut̄ cū ad exorandū dñm & sacrificandū in cōspectu eius, altaribus preſto sunt. Quæ mādata in tantū uim sui seruāt, & omni obseruātia custodienda sunt, ut & aplūs hæc eadē noui testamēti legibus firmet. In q̄ similiter etiā ipse sacerdotibus uel prin- cipibus sacerdotū uitæ regulas penes, dicit eos non debere eē uino multo seruientes, sed sobrios esse. Hæc Cyrillus,

¶ Chrysostomus quoq; in eplā prima ad Timotheū sic scribit. Doctoris sacerdotisq; dignitas magna est atq; mirabilis, et quæ reuera diuinā sentētia cōprobāda sit, ut quis ea dign⁹ ad ducaſ in mediū, ita & pridē siebat, ita nunc quoq; fit, quoties absq; humana passiōe huiusmodi electiones celebramus. Cū nihil omnino seculare, nihil tēporale intuentes, neq; ad gratiā necq; ad odiū factūs. Nā et si tanta nobis spūs plenitudo non adest, sufficit uoluntas optima, uel sola, deū ut ordinationi no-

